Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26146
Copyright: Admont, Benediktinerstift

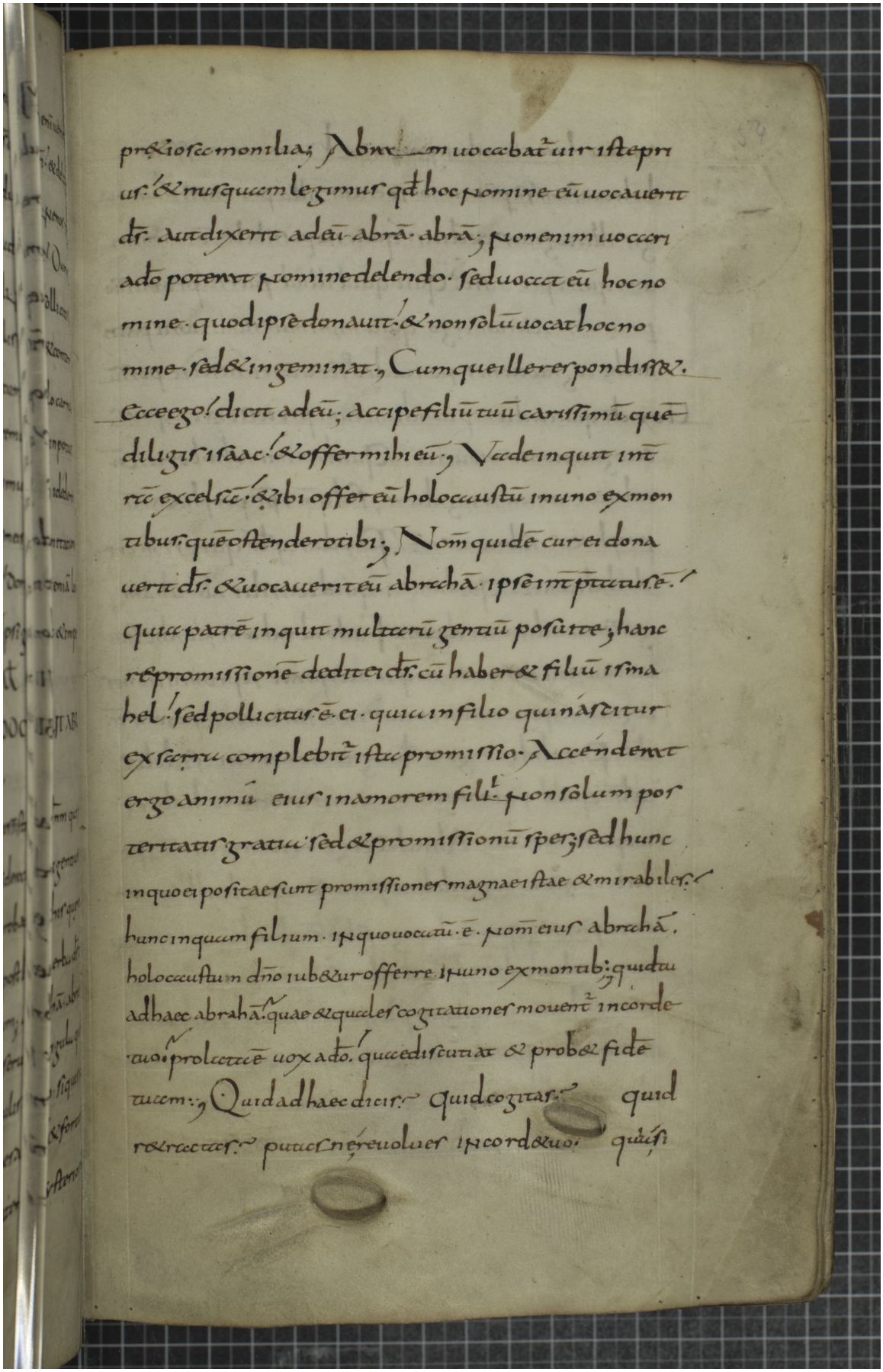

pr̃ciosa monilia; Abre[illegible] uocabat uir iste pri
us. & nusquam legimus qd̃ hoc nomine eũ uocauerit
dr̃. aut dixerit adeũ abrã. abrã, non enim uocari
ado poterat nomine delendo. sed uocat eũ hoc no
mine. quod ipse donauit. & non solũ uocat hoc no
mine. sed & ingeminat, Cumque ille respondisset.
Ecce ego. dicit adeũ; accipe filiũ tuũ carissimũ quẽ
diligis isaac. & offer mihi eũ, Vade inquit in
rẽ excelsã. & ibi offer eũ holocaustũ in uno ex mon
tibus. quẽ ostendero tibi; Nõm quidẽ cur ei dona
uerit dr̃. & uocauerit eũ abrahã. ipse in̄ pr̃cauisse.
quia patrẽ inquit multarũ gentũ posuitte, hanc
repromissionẽ dedit ei dr̃. cũ haberet filiũ ismaa
hel. sed pollicitus ẽ ei. quia in filio quinascitur
ex semine complebit̃ ista promissio. Accendebat
ergo animũ eius in amorem filii non solum por
tentatis gratia sed & promissionũ spes; sed hunc
in quo ei positae sunt promissiones magnae istae & mirabiles.
hunc inquam filium. in quo uocatũ. ẽ. nõm eius abrahã.
holocaustum dõno iubetur offerre in uno ex montib: quid tu
ad haec abrahã. quae & quales cogitationes mouent̃ in corde
tuo. proiectae uox ado. quae discutiat & probet fide
tuam:, Quid ad haec dicis. quid cogitas. quid
retractas. putas ne reuoluis in corde tuo. quasi